

Siyasal Bilimler Dergisi Toplumsal Hareketler Özel Dosyası için Makale Çağrısı: “Toplumsal Hareketlerin Değişen Dinamikleri: Yerel ve Ulus-ötesi Mücadeleci Siyaset”

21. yüzyılın başından itibaren dünya genelinde yükselişe geçen bir toplumsal hareket eylemliliği ile karşı karşıya bulunmaktayız. 1999 yılında meydana gelen Seattle Protestosu'yla beraber, dünya genelinde birçok hareket güçlerini birleştirerek kapitalist küreselleşmenin ürettiği eşitsizlik, ekolojik dengenin bozulması ve anti-demokratik uygulamalara karşı mücadele etmeye başladı. Bu amaçla, yerel, ulusal ve ulus-ötesi hareketler aralarında ulusal sınırların ötesine geçen bağlar kurup, “hareketlerin hareketi” olarak da adlandırılan “Küresel Adalet Hareketi”ni meydana getirdiler.

Düzenledikleri küresel protesto eylem ve kampanyaların yanı sıra, aktivistler aralarındaki bağları güçlendirmek, hareketlerinin ortak anlam çerçevelerini üretmek ve bilgi, strateji ve taktik paylaşımlarında bulunmak amacıyla küresel, bölgesel, ulusal ve yerel düzeyde sosyal forumlarda bir araya gelmeye başladılar. 2010'lu yılların başı ise hâlihazırda yükselişe geçmiş olan protesto dalgasının içerisinde yeni bir dönüm noktası oldu. Bu yeni aşamada, Mısır, A.B.D., İzlanda, İspanya, Yunanistan, Brezilya ve Türkiye gibi farklı ülkelerde “işgal et” protestoları ortaya çıktı. Bu protestolar sırasında, farklı hareketlerden gelen aktivistlerin oluşturduğu geniş katılımlı hareket koalisyonları, kendi bağlamlarında sorun olarak gördükleri belirli meselelerin –Mısır'da otoriter yönetim; A.B.D., İzlanda, İspanya, Brezilya ve Yunanistan'da ekonomik kriz ve eşitsizlik; Türkiye'de ise çevre tahribatı, polis şiddeti ve anti-demokratik uygulamalar- üstesinden gelebilmek için hedeflerine ulusal devlet ve siyasi kurumlarını oturtular. ‘İşgal et’ hareketleri ilk bakışta ulusal hareketler gibi gözükmesine rağmen, aynı zamanda birçok ulus-ötesi unsuru da içermektedir. Bunun başlıca nedeni, eylem biçimlerinin, taktik ve stratejilerinin, örgütlenme modellerinin ve anlam çerçevelerinin birbirine çok benzemesi ve hatta birçok noktada ortak olmasıdır. Bunun yanı sıra, her ne kadar seferber oldukları meseleler farklılık gösterse de, bu hareketlerin her biri diğeriyle bağlar kurmuştur ve eylemleri sırasında ulus-ötesi hareket ağlarına katılarak, onlardan faydalanmıştır. Bunun da ötesinde, bu hareketlerin seferber olduğu ve ortak olarak paylaştıkları ana tema, kitlelerin ekonomik, siyasi ve çevreyle ilgili meselelerde karar alma süreçlerinden dışlanıyor olmasıdır. Bir anlamda, “İşgal Et” hareketlerini liberal demokrasinin krizine karşı seferber olmuş ulus-ötesi bir hareketin yerel ve ulusal ifadeleri olarak görmek mümkündür.

On yılı aşkın süredir yaşanmakta olan bu ulus-ötesileşme süreci, yerel ve/veya ulusal işçi, insan hakları, çevre, feminist, barış, LGBT ve diğer kimlik hareketlerinin, önlerinde bulunan fırsatlar, örgütlenme yapıları, eylem repertuarları ve anlam çerçeveleri açılarından bir dönüşümüne girmesine neden olmuştur. Bu çerçevede, Siyasal Bilimler Dergisi'nin Toplumsal Hareketler özel sayısı toplumsal hareketlerin dönüşümünü Türkiye ve dünyadaki örnekler üzerinden inceleyen makalelere yer verecektir.

Siyasal Bilimler Dergisi Marmara Üniversitesi tarafından senede iki kere yayımlanan disiplinlerarası bir dergidir. Dergi Türkçe, İngilizce ve Fransızca dillerinde yazılmış bilimsel makaleleri yayınlamaktadır. Toplumsal Hareketler Özel Dosyası için makale gönderme son tarihi 12 Ocak 2014'tür.

Call for Papers for a Special Issue on Social Movements: “Changing Dynamics of Social Movements: Local and Transnational Contentious Politics”

Since beginning of the 21st century, we have been witnessing an escalation of social movement activity. Starting with the Seattle Protest in 1999, various movements from all over the world joined their forces in order to struggle against the detrimental impacts of capitalist globalization such as inequality, ecological destruction and anti-democratic practices. To this end, local, national and transnational movements forged links among themselves transcending their national borders which culminated in a “movement of movements”, the “Global Justice Movement”. As global protests and movement campaigns were staged, activists also launched global, regional, national and local social fora with the purpose of strengthening their solidarity bonds, defining common movement frames, and sharing information, strategies, and tactics. The year 2010 marks a new turning point within the current cycle of protest. In this new phase, “occupy” protests took place in various national contexts including Egypt, the US, Iceland, Spain, Greece, Brazil and Turkey. In these occupy movements, coalitions of a wide range of activists from various movements mobilized over context specific issues – authoritarianism in Egypt; economic crisis and inequalities in the US, Iceland, Spain, Brazil, and Greece; and environmental degradation, police brutality, and anti-democratic practices in Turkey-, who directed their contention at their own national governments and political institutions instead of global actors. Yet, in spite of the seemingly national character of occupy movements, they still carry transnational features. This is mainly because they share similar protest forms, tactics, strategies, organizational structures and frames. Even though issues of mobilization varied depending on the context, each one of these movements linked themselves to similar movements elsewhere and made use of transnational networks during their protest. Furthermore, the underlying theme around which all these movements revolve is the exclusion of masses from decision-making processes regarding economic, political and environmental issues. Accordingly, they can be considered as local and national expressions of a transnational movement mobilized over the crisis of liberal democracy.

Under this decade-long transnationalization process, labor, human rights, environmental, feminist, peace, LBBT and other identity movements, both local and national, have been undergoing a transformation with respect to available opportunities, organizational structures, repertoires of action and frames. In this context, papers analyzing these transformations based on cases both from Turkey and around the world are invited for the special issue of Journal of Political Science on social movements.

Journal of Political Science is an interdisciplinary journal published by Marmara University semi-annually. The journal publishes academic papers in Turkish, English, and French. The deadline for Paper Submission is January 12th 2014.

Appel à contributions pour le numéro spécial sur les mouvements sociaux: «Les dynamiques en mutation des mouvements sociaux: les politiques du conflit au niveau local et transnational»

Depuis le début du 21ème siècle, on observe la montée en puissance de l'activité des mouvements sociaux dans le monde entier. A la suite de la Manifestation de Seattle en 1999, les différents mouvements au niveau mondial, en unifiant leurs forces, ont commencé à lutter contre les effets pervers de la mondialisation capitaliste comme l'inégalité, la dégradation écologique et les pratiques anti-démocratiques. Dans cette perspective, les mouvements locaux, nationaux et transnationaux ont forgé leurs liens au-delà des frontières nationales en donnant naissance à la formation du «Mouvement des mouvements », autrement dit « Mouvement de la justice globale ». En plus de l'organisation des campagnes et des manifestations mondiales, les militants ont également lancé des forums sociaux au niveau régional, national et local afin de renforcer leurs liens de solidarité, de définir les cadres communs du mouvement et de partager des informations, des stratégies et des tactiques. L'année 2010 marque un nouveau point tournant au sein de ce cycle de manifestation en cours. Dans cette nouvelle phase, les manifestations d'occupation ont eu lieu dans différents contextes nationaux, y compris en Egypte, aux Etats-Unis, en Islande, en Espagne, en Grèce, au Brésil et en Turquie. Dans ces mouvements d'occupation, les coalitions d'un large éventail de militants issus de divers mouvements se sont mobilisées sur des questions spécifiques dans un contexte donné- particulièrement l'autoritarisme en Egypte; la crise économique et les inégalités aux Etats-Unis, en Islande, en Espagne, au Brésil et en Grèce; la dégradation environnementale, la violence policière et les pratiques anti-démocratiques en Turquie- en ciblant leurs contestations à leurs propres gouvernements et institutions politiques au lieu des acteurs globaux. Pourtant, en dépit du caractère apparemment national des mouvements d'occupation, ils portent également des diverses caractéristiques transnationales. Ils résultent principalement du fait qu'ils partagent des formes similaires de protestation, des tactiques, des stratégies, des structures organisationnelles et des cadres. Même si les questions de mobilisation varient selon le contexte, chacun de ces mouvements s'est lié aux mouvements similaires ailleurs et fait usage de réseaux transnationaux au cours de leurs actes de protestation. Par ailleurs, le thème principal autour duquel gravitent tous ces mouvements est l'exclusion des masses des processus de prise de décision en ce qui concerne notamment les questions économiques, politiques et environnementales. En dernière analyse, les mouvements d'occupation peuvent être considérés comme les expressions locales et nationales d'un mouvement transnational mobilisé à l'encontre de la crise de la démocratie libérale.

Après une décennie de processus de la transnationalisation, les mouvements des ouvriers, des droits de l'homme, de l'environnement, des féministes, de la paix, de LGBT et d'autres mouvements identitaires, à la fois locaux et nationaux, sont en pleine transformation en ce qui concerne les opportunités disponibles, des structures organisationnelles, des répertoires d'action et des cadres. Dans cette perspective, les chercheurs ayant pour but d'analyser ces transformations en partant des études de cas sur la Turquie ou d'autres pays sont invités à contribuer au numéro spécial de la Revue de science politique (RSP) sur les mouvements sociaux.

La RSP est une revue biannuelle, à comité de lecture, publiée par l'Université de Marmara. La RSP accepte des articles en trois langues (turc, anglais et français). La date limite de la soumission des manuscrits pour le numéro spécial sur les mouvements sociaux est le 12 janvier 2014.